

Організація логіко-математичної діяльності. Методичні рекомендації за Зайцевою Л.І.

Заняття мають чітку структуру, яка передбачає кілька взаємопов'язаних етапів:

1. Мотивація діяльності. Тут здійснюється включення дитини в пізнавальну діяльність. Проведенню заняття передують проблемна практична або ігрова ситуація. Наприклад, навчити ведмежат з казки «Двоє жадібних ведмежат» ділити сир на дві рівні частини, допомогти доктору Айболиту знайти безпечний шлях через лабіринт, відремонтувати зламані східці, нагодувати пташок тощо.

2. Постановка проблеми, яка потребує використання нового знання. На цьому етапі здійснюється актуалізація знань дітей та виявляється їхній досвід у розв'язанні поставленої проблеми. На цьому етапі формулюється навчальна задача. Наприклад, «Як визначити, верхня чи нижня стежина коротша?», «Як визначити, у якій групі предметів більше?», «Як дізнатись, скільки треба взяти тарілок?» тощо.

3. Адекватна предметно-перетворювальна діяльність дітей, яка спрямовує на відкриття нового знання. На цьому етапі пропонується та після узгодження приймається новий спосіб дій: спосіб порівняння множин (накладання, за допомогою граф або лічби), спосіб порівняння предметів за величиною (накладання, за допомогою третього предмета, умовної міри) тощо.

4. Відтворення нового способу дій у типовій ситуації. Цей етап передбачає закріплення нового знання, способу дій. Діти працюють з роздавальним матеріалом.

5. Розвивальні завдання: ігри та цікаві вправи спрямовані на розвиток математичних здібностей. Наприклад, діти опанували відлік предметів від більшої кількості. Педагог може запропонувати таке завдання: відлічити три палички та викласти трикутник. За допомогою запитань вихователь активізує розумову діяльність дітей: «Скільки паличок необхідно, щоб викласти один трикутник?», «Скільки паличок знадобиться, щоб викласти два трикутники?». Викладіть два трикутники з п'яти паличок.

6. Підсумок заняття. На цьому етапі вихователь спільно з дітьми фіксує в мовленні нове знання та організує аналіз власної та колективної діяльності дітей. Підсумкове запитання до дітей вимагає вербалізацію засвоєного знання. Його можна сформулювати таким чином: «Як ми визначили, який з предметів довший?», «Як ми дізнались, у якій групі предметів більше?», «Як можна поділити предмет на дві рівні частини?» тощо.

Чітка, логічно вмотивована, зорієнтована на можливості дітей система в той же час, залишає за педагогами простір для творчості та педагогічних пошуків. Матеріал викладено так, що педагог має можливість самостійно, залежно від конкретних умов організації математичної діяльності дітей (мети та змісту заняття, рівня оволодіння вихованцями матеріалом, кількості дітей у групі) обирати форму заняття, варіювати кількість та послідовність завдань. Управління дитячою діяльністю вимагає від педагога осмислення логіки роботи з кожною підгрупою: з яким рівнем розпочати роботу, скільки часу може

знадобиться дітям на виконання кожного завдання, як здійснити перевірку завдання (індивідуально, за виставленим зразком, коментована перевірка), після якого завдання провести фізхвилинку, яку кількість завдань спланувати, у якій послідовності їх чергувати, як закінчити заняття. Створити проект майбутнього заняття, врахувавши вищевикладені умови вихователю допоможуть приклади схем, які вміщено в методичному посібнику.

Література: Формування логіко-математичної компетентності дітей 6 р.ж.: навчально-методичний посібник/ Лариса Іванівна Зайцева. – К: ТОВ «Праймдрук», 2012. – 191с.